

Medzinárodná škola Zlatého Kríža s Ružou
LECTORIUM ROSICRUCIANUM

ÚVOD DO UNIVERZÁLNEHO UČENIA

List č. 8

**PRAVÁ MODLITBA
TRANSFIGURÁCIA (1. ČASŤ)**

Pochopenie ako základ

Modlitba

Mágia modlitby

Boh tohto sveta

Modlitba žiaka duchovnej školy

Otčenáš

Spojenie medzi modliacim sa človekom a adresátom

Transfigurácia

Cesta k božiemu detstvu

Medzinárodná škola Zlatého Kríža s Ružou
Lectorium Rosicrucianum
Křesomyslova 599/8
140 00 Praha 4

www.rosicrucianum.org
lectorium@rosicrucianum.org

copyright © 2020 Lectorium Rosicrucianum

PRAVÁ MODLITBA TRANSFIGURÁCIA (1. ČASŤ)

V minulom liste sme hovorili o endure. To je proces, ktorý v pozemskom človeku vedie k zastaveniu egocentrických aktivít a tak premáha moc toho, čo je v mikrokozme smrteľné. Endura vedie nakoniec k tomu, že pozemský človek sa odovzdá a obetuje pôsobeniu božských síl a umožňuje tak znovuzrodenie pôvodného človeka. V Biblii hovorí Ján, keď uvidí Ježiša: „On musí rásť a ja sa musím zmenšovať.“

Ak pocítíme sami v sebe nutnosť endury, potom tiež vieme, že sa v našom vlastnom mikrokozme musí odohrať totálna revolúcia. Potom pochopíme neúčinnosť a márnosť všetkých ideí a snáh, ktoré chcú tento pomínutelný svet a pozemského človeka pozdvihnúť ku konečnému cieľu božského stvorenia. Zistíme, že všetky pokusy zlepšiť svet, nech sú myslené akokoľvek dobre, stroškotávajú na základnom zákone dialektickej prírody, totiž na zákone vzniku, rozkvetu a zániku.

Pochopenie ako základ

Človek nemôže od pozemskej prírody žiadať to, čo nie je schopná poskytnúť. Túžba po „živote na tomto svete“, hoci je tak pochopiteľná, vylučuje pravý život. Keď sme pod ťarchou skúseností v mikrokozme dospeli k hranici pozemského sveta, keď nám tento svet začína pripadať ako pustatina, potom tiež lepšie porozumieme posolstvu skutočného života. Potom sme dozreli a sme pripravení – citujeme apoštola Pavla – neživiť sa už „mliekom“, ale „pevnou stravou“, ktorú ponúka duchovná škola.

Modlitba

Na tejto základni chceme teraz hovoriť o modlitbe a ukázať na tejto téme zajatie ľudí v pozemskom svete, ktoré si sami spôsobili.

Vzhľadom k svojmu obmedzenému vedomiu nemôže padlý človek modlitbu používať inak, než pre čisto pozemské a dočasné účely. Modlitba, svätá mantra, ktorá bola kedysi oslobodzujúca, sa tak stala praktizovaním sebaapresadzujúceho egocentrického života v tejto prírode alebo je veľkou časťou ľudstva zavrhaná. Často je modlenie tiež len vecou zvyku. Buď si človek myslí, že keď to nepomôže, určite to neuškodí, alebo z určitej úcty vyzýva niečo, čo už nepozná, ale čo sa odovzdáva z generácie na generáciu.

Mágia modlitby

V každom prípade je však modlitba magickou výzvou! Keď sa modlíme, tak myslíme, chceme a pociťujeme. Modlenie je činnosť celého ľudského systému. Modlitbou žiadame niečo, čo ponímame rozumom, čo prináša určitý pocit a čo túžbou dynamizujeme k aktivite. Táto trojnásobná činnosť má základ v našej krvi a je spečatená vyrieknutým slovom. Modlitba je vždy vypočutá, odpoveď je absolútne istá. Nie vždy však zodpovedá nášmu hlavnému a vedomému úmyslu či prianiu. Odpoveď alebo výsledok modlitby zodpovedá vždy oveľa viac nášmu skutočnému stavu bytia. Na základe tohto stavu smeruje magické zvolanie ako sila, ako vibrácia, ako tvorivá jednotka do astrálnej oblasti, ktorá má rovnaký charakter ako modliaci sa človek a sily, ktoré tam vyvoláva, potom zamieria späť k nemu. Človeka s egocentrickým vedomím, uväzneného v matérii a pomínutelnosti, poháňa k jednaniu buď láska k sebe

samému, alebo láska k iným, túžba po bohatstve, moci, sláve či bezpečí. S týmito pohnútkami je v súlade aj život modlitby. Ak prepožičia človek slovám „Otec, Syn a Svätý Duch“ alebo povzdychom „ach Bože“ dôraz svojim túžbam a želaniam, potom na to vždy odpovie boh tohto sveta. Na základe svojho pozemsky nasmerovaného stavu, nemôže človek ani inú odpoveď očakávať. Univerzálne božstvo, „neznámy Boh“, sa nenechá urobiť sluhom pomínutelnosti a nášho egocentrického vedomia. Nech je teda výsledok na základe takejto modlitby akýkoľvek, dochádza ešte k väčšej a silnejšej väzbe na boha tohto sveta.

O tomto aspekte mágie modlitby pojednávame veľmi podrobne, lebo je s tým spojené omnoho väčšie zlo, než nezasvätený človek tuší.

Boh tohto sveta

V minulom liste sme vám vysvetlili, že myšlienky a predstavy, ktoré sú dostatočne dlho a silno stále znova a znova oživované, sa nakoniec stávajú inteligentnými a samostatne pôsobiacimi silami. Preto sa chovaním a vyžarovaním ľudských mikrokozmov vytvoril kolektívny silový oblak, ktorý zahľúje celú zemeguľu a je naplnený všetkými ľudskými bludmi a predstavami o bohu. To je boh tohto sveta. Človek tieto sily vzýva, a oni nielenže odpovedajú na jeho sebecké priania, ale ho tiež kvôli svojmu sebatvrdzovaniu k modlitbám a bohoslužbám nútia. Súhrn všetkých nesvätých síl v silovom oblaku, ktorý nás obklopuje, sa vo vlastnom záujme neustále snaží v ľudstve tento blud modlitby udržiavať a podnecovať. Pre tento účel bola vytvorená celá hierarchia služobníkov ako na tomto, tak i na onom svete. Tým sa nám tiež môže objasniť pozadie modlitebnej aktivity všetkých náboženských smerov. Aj keď sa tieto modlitby môžu zdať čistou rutinou alebo ako neúčelné, ich základom je rafinovaný úmysel – udržiavanie boha tohto sveta, udržiavanie riadiacej hierarchie onoho sveta a tiež padlej pozemskej prírody. Pre tento cieľ, vysvetliteľný prirodzeným presadzovaním seba samého, nie je žiadne meno dost' sväté, žiadne slovo dost' vznešené, aby sa nedalo zneužiť. Tak sa modlitba ako oslobodzujúce jednanie obrátila vo svoj protiklad, pretože človek sa tiež stal opakom toho, čím kedysi bol.

Modlitba žiaka duchovnej školy

Modlitbou žiaka duchovnej školy je v prvom rade taký životný postoj a také jednanie, ktoré zodpovedá uskutočňovaniu znovuzrodenia nového človeka. Jeho modlitbou je Pavlovo „každodenné umieranie“, endura katarov. Vzdáva sa všetkých prianí prameniach z vedomia ja zameraných na tento svet, pretože vie, že sa nimi viaže na pána tohto sveta, od ktorého sa predsa chce postupne odpútať. V jasnom poznaní tejto situácie sa vzdáva tiež všetkých cvičení, praktík a metód, ktoré možno v dobrej viere doteraz používal. Odmietne všetky tieto „pomocné prostriedky“ a plne sa oddá Gnóze. To je jeho modlitbou!

Otčenáš

V Evanjeliu stojí, že nám Ježiš Kristus dal ako modlitbu Otčenáš, ktorý končí silnou mantrou: „Bud' vôľa Tvoja, ako v nebi, tak aj na zemi!“

Ani túto mantru nemá človek používať?

Aby sme porozumeli tejto modlitbe, jej zmyslu a použitiu, musíme sa odpútať od historickej postavy Ježiša z Nazaretu. Musíme opustiť dogmatické predstavy, ktoré stoja medzi nami a skutočnosťou Krista. Kristus nie je žiadna postava a žiadna autorita, ktorá vydáva zákony a vyžaduje uznanie alebo zbožňovanie. Kristus je skôr sila žiarenia vychádzajúca z prapôvodu Bytia, ktorá je vysielaná, aby všetko pozemské znepokojila, rozlomila a prinútila na cestu k Domovu. Kristus je sila, o ktorej sa hovorí: „Nik nepríde k Otcovi, než skrze mňa“ a „Bezo mňa nemôžete nič činiť“. Je to sila žiarenia skutočného Bytia, v ktorej prijatý Pavol, hovoril

o „dennom umieraní“, a v ktorej tiež žiak duchovnej školy denne krok za krokom prekonáva svoj pozemský stav.

Až keď je človek na ceste k svojmu božskému pôvodu prijatý do Kristovej sily, môže naozaj hovoriť Otčenáš, smie prosiť o pomoc: „Príď Kráľovstvo tvoje.“ Potom Otčenáš svedčí o životnom postoji plne zameranom na Otca, na božský prazáklad, z ktorého všetko pochádza, ktorému všetko náleží a ku ktorému sa všetko navráti.

Spojenie medzi modliacim sa človekom a adresátom

Modliť sa „Otčenáš“ má teda zmysel len vtedy, ak sme na ceste stáť sa opäť Božím dieťaťom. Všetko ostatné je omyl. Každý človek, ktorý sa modlí „Otčenáš“ a nežije endurom, sa nutne modlí k bohu svojich predstáv a potvrdzovania seba samého. Evanjelium radí nechodiť sa modliť do ulíc, ale do „tichej komôrky“ a v ústraní sa obracať k Otcovi. Musíme sa odvrátiť od aurickej bytosti nášho mikrokozmu, od takzvaného vyššieho ja. Stiahnuť sa z hlučných trhovísk nášho mikrokozmu a obrátiť sa k praatómu v hĺbke srdca, v ktorom je všetko ukryté. Pri takomto odovzdaní sa božskému základu v nás nepotrebujeme mnoho slov, lebo „Otec vie, čo potrebujete, skôr než by ste ho vy prosili!“

Posúďte teraz v tejto súvislosti okultné cvičenie a metódy a tiež humanitárne pokusy, ktoré sa snažia prispôbiť „telo a krv“ božskému svetu a týmto spôsobom chcú prekonať smrť. Človek, ktorý chce ísť cestou návratu, všetky tieto metódy opustí.

Duchovná škola stavia svojich žiakov pred Duchu slobody. Neponúka pri tom žiadnu autoritu, ani žiadnu metódu. Metódy a cvičenia, ktoré používa ja, udržiavajú a posilňujú ja. Kto sa na základe svojej skúsenosti slobodne a bez nátlaku rozhodne vykonať nádherné oslobodzujúce dielo a tým opäť uskutočniť stratené božie detstvo, toho duchovná škola vďačne prijme ako žiaka a po určitom prípravnom čase ho postaví pred proces transfigurácie.

Transfigurácia

Transfigurácia je proces výmeny osobnosti v mikrokozme. Tento proces začína tým, že sa smrteľná osobnosť vedome odovzdáva zárodku Božstva, čo vedie k vzniku novej bytosti zo svetla, sily a prastubstancie Božej prírody. Transfiguristická cesta je odbúraním starého a zároveň výstavbou nového, ktoré sa uskutočňuje v troch fázach.

V evanjeliu je tento proces naznačený slovami Ježiša, ktorý hovorí, že starý chrám strhne a za tri dni postaví nový. Na konci cesty povstáva znova božský človek. Celý mikrokozmos s duchovnou postavou, duševnou postavou a telesnou postavou sa potom stáva opäť nesmrteľným a je schopný prejavovať sa vo všetkých oblastiach hmoty i Ducha. Je to nádherné dielo osobného slobodného stavitel'stva. Je to rekonštrukcia toho, čo už raz existovalo. Je to návrat mikrokozmov do stavu života a vedomia Božích ľudí v pôvodnom Božom svete.

A pretože je to návrat do stále ešte existujúceho pôvodného života, môže Kristus povedať: „Zded'te Kráľovstvo, pripravené pre vás od počiatku sveta.“ Toto Božie kráľovstvo teda už existuje, nemusí sa teraz budovať. Tým je tiež povedané všetko o každom pokuse, ktorý chce v pozemskej prírode prostredníctvom morálnej, náboženskej alebo intelektuálnej kultúry nastoliť rajske spolužitie ľudí. Toto spolužitie už existuje od začiatku časov a nemôže byť predsa nikdy uskutočnené v pozemskom svete. Kristus o tom hovorí úplne jednoznačne: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta!“

Cesta k božiemu detstvu

Transfigurácia vedie k božiemu detstvu, k novému životu. Je to život, „ktorý nie je zrodený ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle muža, ale z Boha“.

Transfigurácia nemôže byť nikdy výsledkom experimentu. Nikdy nemôže začať len pokusne alebo špekulatívne, to znamená bez poznania sveta a vlastného stavu. Môže začať iba jednaním, ktoré sa zakladá na hlbokom vhl'ade a skúsenostiach. Kto začal s neutralizáciou síl pozemskej prírody vo „svojom“ mikrokozme, kto ide cestou endury, vstúpil nielen teoreticky, ale skutočne do prvej fázy procesu návratu. V rámci týchto procesov znamená každé ubúdanie pozemskej prírody zároveň pribúdanie Ducha. Týmto spôsobom je smrť pohltená víťazstvom! Pútnikovi na ceste sa všetko stáva žijúcou skúsenosťou.

Aj keď sme svojou osobnosťou viazaní na koleso života a smrti, môžeme silou praatómu dôjsť k úspešnému koncu. Pokiaľ ste sa už začali odovzdávať silám vychádzajúcim z praatómu, potom aj pre vás platia slová: „Kto urobí jeden krok k Otcovi, tomu Otec vyjde dva kroky oproti.“

V budúcom liste budeme v téme Transfigurácia pokračovať a vysvetlíme si tento proces ešte bližšie.